— — — Aga meie piame ennast siin lühikeseks aeaks Westergrund'i kirikumõisa poole pöörama ja waatama, mis ruuge Sofie seal teeb. Meie leiame teda, kuna wanemad lõune peale puhkawad, omas tuakeses istuma ja kirjutama. Imelikult pitkamesti läheb see töö edasi; raskest liigub sulg noore neiu muidu nii wirkus käes ja kirjutamise juures lehwib jälle see kelmlik naeretus tema mokkade peal, mis waest Büchner'it pea kõigist tema julgusest paljaks rööwinud oleks. Oma õigust tarwitates, waatame meie selle peale, mida Sofie kirjutab ja saame pea aru, miks see töö nii pitkamesti sigib: see on nimeta kiri petiskäekirjaga, mis „kiriku-tütrele" nii palju waewa teeb. Kirjas seisab aga:

„Auustatud Herra! Kui mina Teid ka näu poolest ei tunne, wõtan mina siiski Teist elawat osa — miks, see saab Teile ehk edaspidi selgeks. Mina olen üks wana-eit, mina rõõmustan ennast aga nooruse üle, wõtan hea meelega osa kõigist, mis noorte külge puudub ja aitan neid, nii palju kui wõin. Ka Teile tahaksin mina Teie eesmärgi kätte-saamiseks abiks olla ja olen sellepärast walmis aitama, et Teie sellega kokku saate, keda Teie nii suure hoolega otsite. Kust mina nüüd seda asja tean, see wõib Teile esiteks ükskõik olla; wanad naesed teadwad aga waheşt rohkem kui arwatakse.

Näituseks, et see see õige on, kellest räägin, panen siin tema loomust üles: Wanudus 20 kunni 21 aastat; kasu: pitk ja sirge; juuksed: mustad ja rohked; silmad: mustad ja elawad; iseäralised tundemärgid: wäga walge ja õitsew nägu. — Mina arwan, et see kokku läheb. Kui Teie ikka weel oma neiu-eeskuju näha tahate, siis minge tulewal Pühapääwal oma preili õega Westergrund'i kirikuõpetaja wõerusele, muidugi päraşt lõunat; kutsutud olete Teie juba ja saate lahkest wasta wõetud. See, keda otsite, on Sofie Hausmann'iga wäga sõbrustatud ja elab seal õige ligidal, on ennamist igal Pühapääwal Westergrund'is ja saab ka tulewal Pühapääwal seal olema, kuida mina selgeste tean. See ei ole aga mitte üks „kiriku-tütar" siit ümbertkaudu, kuida Teie nii kindlast arwasite, waid wõeras üheşt kaugemast maakonnast ja elab kui koolitaja mõisaperemehe Morbachi juures Oberwald'is, Westergrund'i ligidal. Sellega arwan Teie juhatuseks küll teinud olema ja soowin Teile südamest õnne. Wabandage minu halwa kirja; pojalapsed on minu prilli ära kautanud ja ilma selleta ei taha kirjutamine enam heaste korda minna."

„Üks aitaja hädas."

P. S. „Ehk tahaksite ka teada, mis selle nimi on, keda otsite? — Frieda Sterner."